

Υποδέχτηκαν τον Τίμιο Σταυρό από το Προσκύνημα της Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο το απόγευμα στα προπύλαια του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού του Οσίου Αντωνίου του Νέου, ο ιερός κλήρος και οι ευλαβείς πιστοί υποδέχθηκαν τον Τίμιο Σταυρό από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου που όπως κάθε χρόνο συμπανηγυρίζει με τον πολιούχο της Βεροίας, λόγω της τελετής της προόδου του Τιμίου Σταυρού. Τον Τίμιο Σταυρό μετέφερε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας και Καθηγούμενος του Ιερού Προσκυνημάτων Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρας

Μπίρδας.

Εν συνεχεία τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Εξαιτίας των ειδικών υγειονομικών μέτρων προστασίας δεν πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη ιερά λιτανεία των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Αντωνίου του Βεροιέως και του Τιμίου Σταυρού στους δρόμους της πόλεως, αλλά κατόπιν σχετικής άδειας πραγματοποιήθηκε μόνον στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού και με την συμμετοχή μόνο του Ιερού Κλήρου και των Αρχών.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὡς κοινόν φυλακτήριον, ὡς πηγήν ἀγιάσματος, τόν Σταυρόν τόν τίμιον ἀσπασώμεθα».

Ἐορτάζει αὐριο ἡ Ἀγία μας Ἐκ-κλη-σία, μαζί μέ τούς ἐπτά Μακκα-βαίους, τή μητέρα τους Σολομονή καί τόν διδάσκαλό τους Ἐλεάζαρο, τούς ὁποίους καί τιμᾷ ἰδιαιτέρως, κατά παλαιό ἔθος, ἡ το-πική μας Ἐκκλησία μαζί μέ τόν πολιοῦχο μας, ὅσιο Ἀντώνιο τόν Βεροιέα, τήν «πρόοδο τοῦ τιμίου Σταυ-ροῦ». Ἐορτάζει, δηλαδή, τήν ἔξοδο τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἀπό τό Σκευοφυλάκιο τῆς Μεγά-λης Ἐκ-κλησίας τῆς Κωνσταντινου-πό-λε-ως καί τή λιτάνευσή του στή βασιλίδα τῶν πόλεων πρὸς προσκύνηση καί ἀγια-σμό τῶν πιστῶν.

Ἡ ἑορτή αὐτή θεσπίσθηκε σέ ἀνά-μνηση τῆς σωτηρίας τῶν Βυζαντι-νῶν, μέ τή βοήθεια τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἀπό ἐπιδρομή Σαρακη-νῶν στά χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ Κομνη-νοῦ, καί συνεχίζει ἔκτοτε ἡ Ἐκ-κλησία μας νά τήν ἑορτάζει καί νά καλεῖ τούς πιστούς, ὅπως κάλεσε καί ἐμᾶς πρό ὀλίγου ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος, νά ἀσπασθοῦμε τόν τίμιο Σταυρό, «ὡς κοινόν φυ-λα-κτῆριον» καί «ὡς πηγὴν ἀγιά-σματος».

Μᾶς κάλεσε νά ἀσπασθοῦμε τόν τίμιο Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τό «κοινόν φυλακτῆριον» ὅλων τῶν πιστῶν, ἀποτελεῖ τόν φύλακα καί προστάτη ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἀπὸ ὁρατοῦς καί ἀοράτους ἐχθρούς.

Μᾶς κάλεσε ὅμως καί γιὰ ἓναν ἀκόμη λόγο, γιατί ὁ τίμιος Σταυρός ἀποτελεῖ καί «πηγὴν ἀγιά-σματος». Εἶναι αὐτός, δηλαδή, ὁ ὁποῖος μᾶς μεταδίδει χάρη καί ἀγιασμό καί μᾶς ἀγιάζει ψυχῇ τε καί σώματι.

Ἡ πρόσκληση αὐτή ἔχει διπλῇ σημασία γιὰ ὅλους μας, ἀφενὸς γιατί ἀπὸ αὐριο εἰσερχόμεθα στή νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου, σέ μία περίοδο σωματικῆς καί πνευματικῆς προετοιμασίας ὅλων μας γιὰ τή μεγάλη ἑορτή τῆς Κοι-μήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δηλαδή γιὰ τό Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, ὅπως συνηθίζουμε νά ὀνομάζουμε τή μεγάλη αὐτή Θεομητορική ἑορ-τή, καί ἀφετέρου γιατί διερχό-μεθα μία κρίσιμη περίοδο τῆς μεγάλης δοκιμασίας τῆς πανδημίας, ἡ ὁποία μᾶς πλήττει καί μᾶς ταλαιπωρεῖ ὅλον αὐτόν τόν χρόνο.

Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς συστήνει, βεβαίως, πάντοτε νά ἐπικαλούμεθα τή χάρη καί τήν προστασία τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, διό-τι πιστεύει ἀκράδαντα στή δύναμη πού ἔχει τό σύμβολο αὐτό τῆς θυ-σίας καί τῆς νίκης τοῦ Χρι-στοῦ κατά τοῦ διαβόλου καί κατά τῆς ἁμαρτίας· τόν προβάλλει ὅμως εἰς προσκύνηση καί μᾶς καλεῖ ἰδιαι-τέρως νά ζητήσουμε τή χάρη καί τήν προστασία του σέ περιό-δους κατά τίς ὁποῖες καλούμεθα νά ἀγω-νισθοῦμε ἐντονότερα γιά νά ἀνταπεξέλθουμε στούς πειρασμούς καί νά ἀντιπαλαίσουμε πρός «τόν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους τοῦ αἰῶ-νος τούτου», ὁ ὁποῖος προσπα-θεῖ καί ἀγωνίζεται μέ κάθε τρόπο, «ὡς λέων ὠρυόμενος», νά μᾶς ἀρ-πάξει καί νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία μας, ὥστε νά μᾶς βλάψει καί νά θριαμ-βεύσει ὁ ἴδιος, λέγοντας «ἰσχυσά πρόσ αὐτόν».

Στόν ἀγῶνα μας ὅμως αὐτόν δέν εἴμεθα ποτέ ἀβοήθητοι, ἐφόσον προσφεύγουμε στή χάρη τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐφόσον ἐπικαλούμεθα τήν προστα-σία του καί ἐφόσον κάνουμε τό σημεῖο του ὅπουδήποτε καί ὅποτε-δήποτε ἔχου-με ἀνάγκη. Μέ τόν τρόπο αὐτό ὅχι μόνο προφυλασσό-μεθα ἀπό τίς ἐναντίες δυνάμεις, ἀλλά καί ἀγία-ζόμεθα, καθῶς κατά τήν πίστη καί τή διδασκαλία τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας μετέχει ἀγιασμοῦ ὁποῖος ἀσπάζε-ται, προσκυνᾷ ἢ ἐγ-γί-ζει κάτι ἅγιο. Γι' αὐτό ἄλλωστε ἀσπαζόμεθα τίς ἱερές εἰκόνες τῆς Παναγίας καί τῶν ἀγίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί τά ἱερά λείψανά τους, καί γι' αὐτό πολύ περισσότερο προσκυνοῦμε τόν τί-μιο καί ζωο-ποιό Σταυρό τοῦ Κυ-ρίου μας, τό ξύλο «ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-στός, ὁ βασι-λεύς καί Κύριος», τοῦ ὁποίου τήν προστασία ἐπικαλοῦ-ντο καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ὁ συντιμώμενος προστά-της τῆς πό-λεώς μας, ὁ ἅγιος Ἀντώ-νιος ὁ νέος, ὁ ὁποῖος μέ τή δύναμή του κατόρ-θωνε νά νικᾷ τίς δαι-μο-νικές ἐπιθέ-σεις καί νά κατατρο-πώνει τίς σκο-τεινές δυνάμεις, ἀλλά καί νά ἀντέ-χει τή μόνωση καί τούς κινδύ-νους πού ἐλλοχεύουν γιά ὅσους ἐπιλέ-γουν τήν ἀπόλυτη ἀπομόνω-ση γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκεῖνος, ζώντας ὅλη σχε-δόν τή ζωή του «μόνος μόνω Θεῷ».

Σήμερα ὅμως δέν ἔχουμε μόνο τήν εὐλογία νά προσκυνήσουμε τόν τίμιο Σταυρό, ἀλλά νά προσκυ-νή-σουμε ἕνα ἱερό κειμήλιο τῶν πα-τέρων μας, τόν τίμιο Σταυρό τῶν Κομνηνῶν, πού ὑποδεχθήκαμε πρό ὀλίγου ἀπό στό ἱερό Προσκύνημα τῆς Πανα-γίας Σουμελά, καί περιέ-χει τμήμα τοῦ τιμίου Ξύλου.

Ἄς τόν προσκυνήσουμε καί ἅς τόν ἀσπασθοῦμε καί ἐμεῖς μέ πίστη καί ἅς τόν παρακαλέσουμε νά γίνει καί γιά μᾶς «φυλακτήριο καί πηγή ἀγιά-σμα-τος» καί νά προστατεύει πά-ντο-τε ἀπό κάθε κίνδυνο καί κάθε κακό καί τήν πατρίδα μας καί τόν καθένα μας ξεχωριστά καί νά μᾶς ἀπαλλάξει τό συντομότερο ἀπό αὐτή τή φοβερή πανδημία, διά πρεσβειῶν καί τῶν ἐορταζομένων ἀγίων, τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Ἀντω-νίου τοῦ νέου, τοῦ Βεροιέως, τῶν ἀγίων ἐπτά Μακ-καβαίων, τῆς μητέρας τους ἀγίας Σολομονῆς καί τοῦ διδα-σκάλου τους ἀγίου

Έλεαζάρου.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

